

handling, turde det maaske være hensigtsmæssigt at bemærke.

Th. Nielsen: Nærværende Lovforslag fremtræder vel som midlertidigt, men i Virkeligheden er det endeligt; thi vel staar der i første Linie, at Loven kun skal gjælde indtil videre, men dette synes at blive modificeret ved tredje sidste Linie. Hvor det hedder, at Loven skal gjen-nemgaa en Revision senest i 1883—84. Men efter den Erfaring, vi have om Revision af Love fristes man ikke til at slaa ind paa den Vej. For mig er det klart, at det, at sætte Revisionen til 1883 er ensbetydende med endelig Afgjørelse. Man kunde lige saa gjerne sætte Revisionen til om 100 Aar eller saaledes, som Ministeren foreslog, til 1888—89 — for mig er det ligegyldigt. Som Forslaget her foreligger, betragter jeg det som endelig afgjort, at vi paa Forhaand give Afkald paa den Indflydelse, vi nu have paa Afgjørelsen af dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke omtale flere af de Exempler, som den ærede sidste Taler er kommen med; jeg er ogsaa bleven afflaaren derfra ved den ærede Formands Bemærkning. Men jeg skal dog bemærke dette, at det jo dog er utvilsomt, at der er flere af de Forhold, der trænge til Omregulering, Ændring og Forandring, og netop for at have Indflydelse i den Retning, som det ærede Medlem omtalte, er det muligvis ikke uden Betydning, at man ikke her fastslaar en endelig Lov. Hvor vidt det overhovedet er nødvendigt, at denne Afgift ved-bliver, for at Kjøbenhavns Havn kan opfylde de Forordninger, som Nutiden stiller til den, forekommer mig ikke at være afgjort. Efter at jeg har gennemlæst den Betænkning, der er afgiven i det andet Thing, forekommer det mig, at det ogsaa har været tvivlsomt for selve Udvalget, i hvilket der sad sagkyndige Medlemmer, om det er nødvendigt, at Acciseafgiften skal vedblive. Heller ikke er jeg saa ganske vis paa, at den ærede Minister har Ret, naar han mener, at denne Afgifts Vortfalden kun er af Bigtighed for de større Importører og i alt Fald kun hviler paa Kjøbenhavn, slet ikke paa det øvrige Land. Dette forekommer mig ikke at være høvet over enhver Tvivl. Saaledes kunde man vel næsten sige om alle mindre Afgifter, men det skal jeg ikke komme dybere ind paa. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Kolding deri, at det ikke godt kan gaa an at ophæve Afgiften den 1ste April, og det forekommer mig at være en passende Frist, som det ærede Medlem har foreslaaet, nemlig 1 Aar. Jeg skal derfor støtte hans Forslag, idet jeg antager, at han vil stille Forslag i den antydede Retning.

Paulsen: Saasnart Tanken ledes hen paa Kjøbenhavns Havn, maa jeg værligt tilstaa, be-gynder Tanken samtidigt at blive noget forvirret.

Hele den Maade, hvorpaa Havneforholdene her ere ordnede, er for Udenforstaaende temmelig usor-staelig; det er ikke muligt at trænge igjennem de Forhold. Det er bitterligt for enhver, at Indenrigsministeriet staar i Spidsen for Forvaltningen, og under Ministeriet fortærer da Havne-raadet og Havneforvaltningen. Havneraadet er kun raadgivende, Havneforvaltningen bestaar kun af een Mand, høist to, nemlig Havnekapitainen og Havneingeniøren. Havnekapitainen udnævnes af Indenrigsministeren — saaledes som det staar i Bestemmelserne — efter Indstilling af Havne-raadet. Naar man altsaa tager denne Smule Indstilling fra Havneraadet bort, saa er det i Virkeligheden Indenrigsministeren, der udnævner Havnekapitainen; og det er Indenrigsministeren i Forbindelse med Havnekapitainen, der regjerer fuld-stændigt over Havnen. Det er vist ganske særegne Forhold, der ere ved Havnevesenet her i Kjøben-havn. Det er klart nok, at Ansvaret for de For-andringer, de Forbedringer, der gøres ved Hav-nen, Udbygninger osv. udelukkende hviler paa Ministeren; men Udgifterne til disse Forandrin-ger hvile ikke paa Byens Borgere, heller ikke paa Statskassen, men navnlig paa Skibsfarten. Jeg tror derfor at burde slaa fast her, hvad der løv-rikt tidligere er udtalt, at, naar det vilde være muligt at nedsette Skibsafgifterne her i Kjøben-havn, saa vilde man igjennem denne Nedsættelse faae en langt større Udvikling for Kjøbenhavn, end nu er Tilfældet. Jeg tror ikke, det kan mod-siges, at Kjøbenhavn i alt Fald anses for et af de dyreste Steder, ikke blot med Hensyn til Af-gifter, men ogsaa med Hensyn til Reparationer osv. Bladterne f. Ex. eies saaledes af forskjellige store Foreninger, som vel ikke have Monopol, men dog beherske Forholdene saaledes, at de selv kunne bestemme deres Priser. Med Hensyn til Accisen, som det her dreier sig om, tror jeg, at man skal bibeholde den, i alt Fald i nogle Aar. Men naar jeg udtaler dette, er det ikke, fordi jeg tror, at Havnevesenet trænger til Penge eller trænger til de store Forandringer, som atter idag ere antydede af den ærede Minister. Jeg tror, at det vil være hensigtsmæssigt, om man i Stedet for Afstæffelse af Accisen nedsatte Skibsafgifterne. Jeg maa derfor anse det for heldigt, at man bibeholdt Acciseafgiften for et større Antal Aar, og ikke saaledes, som der er foreslaaet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balg-kreds (Berg), kun for 1 Aar; man kunde f. Ex. foreslaa at beholde den endnu i 5 Aar. Jeg skulde ikke have Noget imod, at man udstrøg Lovforslagets sidste Bestemmelse om Revisionen; det forekommer mig heldigere, om man lod Acci-sen bestaa i 5 Aar og saa ikke mere. Det til-taler mig heller ikke videre, at der staar i Lov-forslaget, at Indenrigsministeren skal være beret-tiget til at nedsette eller efter Omstændighederne helt at ophæve Afgiften for enkelte Bæver — det er jo